

dette Punkt gaar Sagførerne temmelig nær, men jeg har ment, at naar Regeringen og det andet Ting kunde finde det forstærkt at foreskrive saadanne Takster, var det ikke dette Tings Opgave at sætte Taksterne op. Kun paa et ganske enkelt Punkt have vi i Udvalget mildnet de foreslaaede Takstbestemmelser noget. — Der er dernæst anket over, at Statskassen nu ved Tvangsauktionerne gør sig for megen Profit. Dette indrømmes ogsaa fra alle Sider. Det foreliggende Lovforslag gør Stillingen noget taaleligere, i hvor vel jeg kunde ønske, at det gik videre; men hvad man her naar, er dog ogsaa værd at tage med. — Og saa kommer jeg til det 3dje Hovedpunkt i Klagerne over den nuværende Ordning af Tvangsauktionsvæsenet, hele denne mislige Ordning af Retsfølgningen, som giver Sagførere og Kommissionsnærer en alt for god Lejlighed til at flaa de ulykkelige Mennesker, hvis Ejendomme komme under Hammeren. Paa alt dette skal jeg dog ikke her gaa nærmere ind.

I de nævnte 3 Retninger paastaar jeg, at det foreliggende Forslag betegner et meget væsentligt Fremstrid; det er det, som der maa lægges Vægt paa, naar man skal stemme over det. Kunde man ogsaa saa Gebyrerne nedsatte, var det meget godt, men det er et underordnet Punkt i Sammenligning med de store Fordele, vi opnaar ved Forslaget. Ved at stemme for Ændringen om Halvprocentafgiften opnaar man intet andet, end at man fremdeles beholder denne Afgift, og at de ublu Sagførere fremdeles kunne flaa Befolkningen, og at Statskassen fremdeles tager Skiftegebyret af de pantsatte Ejendomme, hvis Ejere gaa fallit, og at hele den nuværende mislige Ordning af Retsfølgelsesvæsenet bliver staaende. Det er hvad man opnaar ved at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Jeg kunde forstaa, om man vilde gøre det af Interesse for den omtvænte Art Sagførere; men at man af Interesse for Landboerne skulde kunne stemme for Ændringer, som vilde medføre, at man beholdt den nuværende Ordning, er mig ufattelig. Jeg vil tilraade at stemme mod de 2 foreslaaede Ændringer. Den første anser jeg for urimelig i og for sig, og den anden for skadelig, da den forhindrer et godt Resultat. Jeg tilraader altsaa at stemme mod de 2 Ændringsforslag, men for det foreliggende Lovforslag, der som sagt er et betydningsfuldt Fremstrid.

H. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valg-

kreds (Bust). Dette ærede Medlem har jo efterhaanden tilkæmpet sig en saadan Stilling her i Tinget, at man indskrænker sig til blot at høre paa ham og at lade passere, hvad det ærede Medlem siger, uden at tage til Genmæle derimod. Det ærede Medlem har imidlertid ved sine Udtalelser baade i Dag og forrige Gang, da han talte om samme Emne, vakt en saadan Indignation hos mig, at jeg ikke kan undlade at sige, at naar det ærede Medlem udtaler sig baade om det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og om det national-liberale Parti i det hele, saaledes som han har gjort det, tror jeg, at det gaar det ærede Medlem som Manden, der ikke kunde se Stoven for lutter Træer. Det ærede Medlem stirrer paa enkelte Smaating og ser saa ikke det store hele; det er skjult for det ærede Medlems Blik. Jeg har nu i en lang Mærskke sidet her i Folketinget sammen med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, og jeg har Gang for Gang set, at dette ærede Medlem har paataget sig at gennemføre Arbejder, som kun saa af Tingets øvrige Medlemmer vilde have magtet at gennemføre. Det ærede Medlem har været Ordfører for Stempelloven i sin Tid; det var et stort Arbejde. Han har været Ordfører for den almindelige borgerlige Straffelov, et Arbejde, som tog lang Tid at forberede, og som kun saa af Tingets øvrige Medlemmer vilde have magtet at gennemføre. Saa har han været Ordfører for Retselloven, et Lovarbejde, som blev udarbejdet i vort Land samtidig med, at det ogsaa blev udarbejdet i vort Naboland, hvor det ærede Medlem var med at forberede Sagen. Men det ser det ærede Medlem fra Ribe ikke noget til. Han ser smaat paa Tingene, derfra henter han sine Ræsonnementer, breder dem ud over Salen og Landet og mener saa, at den Ting er klar. Hvad nu det ærede Medlems Udtalelser om det national-liberale Parti i det hele angaar, saa ligner det noget det Spart, som et vist Dyr gav den faldne Løve. Dette Parti eksisterer ikke mere, det er ikke saaledes til Stede, som det tidligere har været. Jeg skal ikke inklade mig paa et vidtløftigt Forsvar for dette Parti, men der er dog en Ting, som jeg vil bede det ærede Medlem tænke lidt nærmere paa. Hvem er det egentlig, vi alle skylder, at vi sidde her i denne Sal og indtage den Stilling, vi gøre? Hvis det ærede Medlem vil gaa til Bunds i Sagen og tænke lidt nøjere efter, vil han komme til den Slutning, at det egentlig var det national-liberale Parti, vi have at takke for, at vi silt en Forsamling i Kraft